

Killar, skärp er!

Kvinnor våldtar inte män, kvinnor förgriper sig inte sexuellt på män och kvinnor tafsar inte på män i publikhavet på konserter. I arbetslivet är det män som tafsar på kvinnor, inte tvärt om. Det finns fall där det motsatta har förekommit men det är så sällsynt att det tåls att generaliseras bort i detta avseende. Det är således mäns beteende som måste ändras, ändock är enligt många män kvinnor som måste ändra sig. Det är kvinnorna som har haft på sig utmanande kläder, säger många män ursäktande till den handling de har utfört. Trots att det är männens beteende som måste ändras är det kvinnorna som fått tagit ansvar för att det ska ske.

Med MeToo som en sista kraftansträngning i den långvariga kampen för sin rätt, har kvinnor kanske för en gång skull lagt över ansvaret där det hör hemma - hos männen. Dagligen kommer det nya hashtaggar med yrkesgrupper som protesterar mot de sexuella kränkningar de får utstå på arbetsplatserna. Några exempel är #visjungerut för sångare, #utantystnadsplikt för läkare och #ickegodkänt för lärare. Nu är det hög tid för männen att ta över facklan från kvinnorna och föra deras kamp vidare på hemmaplan. Vi män måste gemensamt stå upp för de kvinnor som blir utsatta och visa civilkurage, det är det minsta vi kan göra. Det är inte kvinnorna som ska ta den kampen, det är männen som ska ändra sig och det är därför vi män som måste ta striden för att ändra oss. Om vi ser någon som förgriper sig på en tjej, eller en kille för den delen, måste vi direkt ingripa och berätta för personen att det han håller på med är helt oacceptabelt, det är kvinnofridskränkning och olagligt. Det är männen som ska sätta exempel för varandra och bära jämställdhetsfacklan in i mål. Det behövs sättas exempel i arbetslivet, i skolan, i hemmen och inte minst i det allmänna rummet för att denna kamp ska nå sitt slut.

MeToo har blivit ett verktyg för män som att med röntgenblick se in i hur samhället, organisationer och styrelser ser ut och fungerar - en förmåga som kvinnor haft sedan länge. En man och en kvinna kan kliva in i samma rum men kvinnan upptäcker om det finns subtila tillkännagivanden av sexism eller förminskande beteenden i rummet - det kan inte mannen. Nu kan män rannsaka sig själva och många manliga företagsledare och chefer har tagit tillvara på MeToo:s genomslagskraft för att förbättra sitt ledarskap medan andra fått lämna sina poster. Bröderna Timell åt två exempel på män som fått lämna sina platser till förfogande efter vittnesmål som har uppmärksammats genom MeToo. Kvinnor har vittnat om att de på möten har blivit förbisedda, nonchalerade eller att de utsatts för annan kränkande handling - detta av män. Det står redan i 1 kap Diskrimineringslagen att

ett sådant beteende är oacceptabelt. Jag menar att om detta sker öppet på ett möte är de närvarande skyldiga att ingripa och berätta att det inte är okej att den här personen blir förbisedd. De som inte ingriper blir i min mening lika skyldiga till diskriminering som den person som aktivt utför den. Kan det vara hierarkiska strukturer som hindrar medarbetarna för att ingripa om de bevittnar en sådan diskriminering. Ja så kan nog vara fallet i de allra flesta fall. Detta tyder alltså på en dålig ledarstruktur, en god ledare ska inte låta detta förekomma. En god ledare låter sina kollegor vädra sina åsikter.

Jag tycker att kändisar som har räckvidd som sträcker sig över hela världens måste stå upp för detta. Det finns idag exempel på män som påvisat civilkurage och borde vara en förebild för alla män. En av dem är Heavy metal bandet Iron Maidens sångare Bruce Dickinson. Under en konsert i Las Vegas 2013 gjorde Dickinson ett avbrott för att göra klart för en man, med några väl valda ord, att han måste lämna lokalen. Dickinson hade iakttagit att mannen hade tafsat på en kvinna och Bruce gjorde det klart för honom att sådant beteende är oacceptabelt och han inte var välkommen på spelningen. Här kan det diskuteras varför ingen i den aktuella kvinnans omgivning ingrep, någon måste ha sett vad som försiggick. Det är just därför att det är så viktigt med såna som Bruce Diskonton som sätter exempel för andra män genom att protestera mot sådant beteende.

För att effekten av MeToo inte ska avta behövs också långsiktiga åtgärder vidtas. Åtgärder som gör att de yngsta vet att kvinnor och män ska behandlas lika. Mitt förslag är följaktligen att obligatoriska sex- och samlevnadslektioner införs från och med högstadiet. Från och med att barnen börjar i skolan anser jag att det ska finnas en obligatorisk samlevnadsundervisning. Skillnaden är att det sistnämnda kursen fokuserar mer på hur människor bör bemöta varandra på ett trevligt och respektfullt sätt. I de högra åldrarna med sex- och samlevnadslektionerna bör det fokuseras mer på hur pojkar och flickor ska vara gentemot varandra, detta kan även fortsätta upp till gymnasiet. Den redan befintliga sexualkunskapen kommer att inkluderas i denna kurs. Avsikten är att både pojkar och flickor från tidig ålder kommer att skolas i ett respektfullt beteende så att rörelser såsom MeToo inte ska behövas i framtiden. Ett till förslag är att det lagstiftas om att arbetsplatser månadsvis måste hålla möten det jämställdheten diskuteras och krav finns att det vidtas åtgärder om problem uppkommer. Genom denna åtgärd tillsammans med tidigare nämnda förändring i skolan kommer vuxna efter de lämnat skolan ha en fortsatt kontakt med frågan. I ett långsiktigt perspektiv kommer varje person blivit skolad i detta och resultatet blir förhoppningsvis ett jämställt samhälle inom två generationer. om detta införs nu vill säga. De barn som introduceras in den värld med dessa två

system kommer genom hela sitt verksamma liv att bemötas av frågan kring jämställdhet. Barn och föräldrar kan jobba tillsammans för att öka jämställdheten i hemmet, i släkten, i föreningar och i vänskapskretsar. När samhället blivit jämställt ser jag ingen anledning till varför systemet skulle avvecklas, det är viktigt att diskussionen ständigt är aktuell för att jämställdheten ska fortleva.

Vi vet att det är män som förgriper sig på kvinnor. Vi vet att det är männen som måste ändra sin jargong och vi vet att det hittills inte har varit en lätt match. Med MeToo:s spektakulära genomslagskraft kan slaget om jämställdheten för en gång skull vinnas. Vi har sett att män i allt större utsträckning har tagit sitt ansvar och tagit över stafettpinnen från kvinnorna, för att det är deras ansvar att springa den sista sträckan av jämställdhets-stafetten. Frågan som återstår är om löparen kommer att snubbla på mållinjen. Om de åtgärdas som har redovisats för vidtas och om de personer som engagerar sig i frågan fortätter vara ihärdiga och dra med sig fler kommer det inte att bli något snubblande på mållinjen. Till de män som står och tittar på när en kvinna blir tafsad på, till er som förminskar kvinnor i konversationer, till er som försöker utnyttja kvinnor när de har blivit för fulla på en fest vill jag bara säga en sak: killar, skärp er.

